

Ferească Dumnezeu de un nou război mondial!

VOCEA VÂLCII

Săptămâna care tocmai se încheie aduce confirmarea celor mai negre previziuni. Criza economică a lovit întreaga planetă. Mai întâi, piața imobiliară din Statele Unite a luat-o galopant la vale. A urmat șocul la auzul veștii că unele bănci și societăți de asigurări de peste ocean au intrat în faliment, iar statul american a trebuit să acorde câteva sute de miliarde de dolari pentru a le salva. Apoi, valurile crizei financiare s-au propagat rapid și în Europa. Piața imobiliară din Spania s-a prăbușit. Marile companii de automobile din Germania respiră tot mai greu, iar Opel chiar s-a sufocat. Marea Britanie se confruntă cu o rată șomajului istorică, având peste 3 milioane de oameni fără serviciu, Italia a intrat în recesiune, iar Ungaria și Ucraina au cerut ajutor și asistență financiară de urgență de la FMI. Guvernul de la Moscova se luptă din greu pentru a menține rubla stabilă și aruncă miliarde de dolari pe piață. Japonia, unul din simbolurile economiilor performante ale lumii, capitulează și ea în fața recesiunii. Franța este singura țară care pare să își mențină echilibrul și să nu intre încă, oficial, în recesiune. Pe lângă consecințele pe care, deja, criza economică mondială ni le-a prezentat (falimentul băncilor, prăbușirea piețelor imobiliare și de automobile, concedierile în masă, închiderea sau relocarea mai multor companii multinaționale), ceea ce sperie și mai mult, în legătură cu această criză, sunt previziunile economice tot mai sumbre pe care le prezintă analiștii. Sau pe care suntem forțați să ni le imaginăm și singuri. Actuala criză economică riscă să se transforme într-o Mare criză. Iar consecințele acesteia, ca o reacție în lanț, nu vor fi doar la

nivelul economic, ci vor produce transformări și schimbări sociale, unele, poate, chiar radicale. Cum ar putea arăta viitorul lumii într-o criză economică gravă? După măsurile și anunțurile din ultima săptămână ale companiilor și guvernelor din întreaga lume, de un lucru ne-am convins cu toții: nimeni nu va scăpa de consecințele crizei economice. Economiiile sunt atât de bine interconectate, încât o criză care se va accentua puternic într-unul din marile „motoare” ale lumii, fie Germania, Japonia, SUA sau Marea Britanie, va fi urmată în cădere liberă de restul lumii. Teoriile lui Malthus au fost marginalizate în ultimul timp, dar se pare însă că ele vor deveni foarte actuale în anii care vin. Fără intenția de a fi apocaliptic, mirosul unui război se simte din păcate tot mai mult în văzduh, pentru că crizele sunt inevitabile. Observând cât de inevitabile sunt crizele economice, Malthus a constatat că omenirea nu găsea, la acea dată, altă ieșire din criză, decât războiul. Mai mult decât atât, el observă că majoritatea războaielor moderne își aveau rădăcinile chiar în fenomenul de criză. Reluând tema, Marx nuanțează, explicând că originile crizei sunt în sistem și că, odată sistemul schimbat, tendința spre criză se poate stăpâni. Încântat de observațiile lui Marx, Lenin a politizat teoria, conform propriilor concluzii, După care, prin comunism, amenințarea crizei este definitiv înlăturată. În mod fatal însă, prima criză de proporții s-a produs chiar în URSS, care, neputând-o stăpâni, s-a dizolvat. Criza actuală lovește toate sistemele, inclusiv China comunistă, lovind la temelie concluziile lui Marx. Atunci, rămân în picioare concluziile lui Malthus? Ideea ar trebui să ne îngrozească, cu atât mai mult, cu cât toate încercările de stăpânire a fenomenului se dovedesc simple bâjbâieli. Un singur gând rămâne ca o sabie a lui Damocles: ferească Dumnezeu de un nou război mondial! Nu Malthus, Marx sau Lenin au arătat originea crizelor ci marii savanți ai secolului 20. Mă refer la Clubul de la Roma care a arătat în „Limitele creșterii” ce pericole ne pândesc. Epuizarea resurselor, creșterea populației și poluarea, erau principalele motive de îngrijorare. Dar politicienii lumii (la fel ca ai noștri) au tratat cu dispreț studiile savanților. Cu excepția Chinei care a luat măsuri pentru a împiedica creșterea necontrolată a populației, nimeni nu a mai făcut nimic. Așa că acum populația lumii a crescut foarte mult și nimeni nu poate asigura locuri de muncă și condiții civilizate pentru toți. Despre resurse ce să mai vorbim. Au fost exploatate sălbatic resursele energetice, pădurile, terenurile agricole etc. Poluarea a dus la posibilitatea încălzirii planetei cu urmări incalculabile. Pentru toate acestea omenirea va plăti. Crizele se vor adânci și politicienii, în loc să ia măsuri corecte, vor apela la războaie înfiorătoare care ar putea distruge viața pe pământ. Criza mondială a atins de mult și România. În urmă cu o lună de zile, dragii de politicieni nu recunoșteau, ci mințeau cu nerușinare că țara noastră nu e afectată. Reamintiți-vă de ce spunea prim ministrul Tăriceanu. Deabia acum, când au început concedierile în masă la întreprinderile mari, au început și guvernării liberali să dea din coate și să recunoască câte puțin din realitate. Bunăstarea de la noi a explodat odată cu retrocedările și cu creșterea artificială a prețurilor terenurilor și caselor. Era de așteptat că într-o zi totul se va prăbuși și asta nu numai din cauza crizei mondiale, ci și din cauza puterii de cumpărare a românilor. În curând, mulți vor rămâne fără case, fiindcă nu vor mai putea plăti creditele bancare. Băncile au început deja să ridice tot mai mult granița

garanțiilor. După alegeri, cu siguranță politicienii aleși vor ieși cu adevărul la iveală și vor recunoaște că și România e lovită de criză și că tot ce promit acum, în campania de cerșirea voturilor, nu va duce la bunăstare.